

Aarhus byråds journalsager (J. Nr. 337-1910)

Originalt emne

Rets- og Politivæsen

Rets- og Politivæsen/Politiassistent

Uddrag fra byrådsmødet den 22. september 1910 - side 1

[Klik her for at åbne den oprindelige kilde](#)

(J. Nr. 337-1910)

Indstilling fra Budgetudvalget om, at der bevilges Politiassistent Hauerbach et Beløb af 200 Kr. til Hjælp til en Rekreative rejse, under Forudsætning af at mindst et tilsvarende Beløb udredes af Politikassen.

Formanden oplyste, at Politiassistenten den senere Tid var blevet meget stærk nervøs og derfor havde indgivet Andragende om Afsked. Hvis dette Andragende blev bevilget, vilde Byen komme til at pensionere den forholdsvis unge Mand, saa det var i høj Grad i Kommunens Interesse, om det kunde lykkes for ham at blive helbredet. Det kunde vel siges, at Assistenten havde en ret god Indtægt, men efter Politimesterens Sigende var hans Forhold dog saaledes, at han ikke vilde komme ud paa Rekreative rejsen, hvis han ikke fik bevilget et Beløb til Hjælp. Under Hensyn til disse Forhold indstillede Budgetudvalget enstemmigt, at man bevilgede 200 Kr., mod at Politikassen udredede et Beløb af mindst samme Størrelse.

Jakob Jensen mente, at en Ferie her hjemme maatte kunne hjælpe lige saa meget som en Rejse. Hvis det forholdt sig rigtigt, at Politiassistenten var meget daarlig, vilde det iøvrigt vist være mest forsvarligt, at han fik sin Afsked.

Formanden troede ikke, at et Ferieophold her i Byen vilde hjælpe. Blev Assistenten

afskediget paa Grund af Sygdom, maatte Byen overtage den store Pensionsbyrde. For at undgaa det var det, at Budgetudvalget mente, der burde forsøges, om en Rejse kunde hjælpe.

Mikael Johansen skulde ikke forundre sig over, om det Arbejde, Politiassistenten i Aarhus havde, kunde gøre sin Mand nervøs. Han anbefalede Indstillingen, idet han mente, det nok var værd at forsøge, om det kunde lykkes at faa Politiassistenten rask igen.

Simonsen var klar over det betænkelige i at give en Bevilling af den Art til en Mand, der havde en 5-6000 Kr. i Indtægt; men Forholdet var, at man ikke stod frit. Et Ferieophold hjemme vilde ikke hjælpe, saa den eneste Mulighed for at undgaa Pensionsbyrden var, at Assistenten kom paa et Sanatorium. Muligheden for Helbredelse derved var til Stede, og den burde man forsøge. Alene det, at Bevillingen blev givet, vilde sikkert øve en god Indflydelse paa Assistentens syge Sind.

N. Joh. Laursen kunde gaa med til Bevillingen, naar det blev tilstrækkelig skarpt betonet, at den var ekstraordinær. Det drejede sig om, at Assistenten kom op i den tynde norske Fjeldluft.

Samuelsen tvivlede om, at en Ferie i Norge vilde have den forønskede Virkning, men i hvert Tilfælde vilde det sikkert være rigtigt, at Assistenten kom bort i nogen Tid.

N. Joh. Laursen forudsatte, at det maatte være en Betingelse, at Pengene virkelig blev brugt til et Sanatorieophold i Norge.

Indstillingen vedtoges.